

ת"פ 14991/07 - מדינת ישראל נגד עלאא סאלחוי, מוחמד סאלחוי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 14991-07-15

פני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל
ב�名ה
במציאות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
הנאשמים
1. עלאא סאלחוי (ענינו הסתיים)
2. מוחמד סאלחוי
נאשם 2 ע"י ב"כ עו"ד סימון חדוד

גור דין

בעניינו של נאשם 2

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בחבלה בכונה חממית, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק") ובניסיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק.

2. ואלה המיעדים: בלילה שבין 5/9-8, על רקע עימות בין אחיו של הנאשם ובין מ.ש, במהלך חתך מ.ש את האח בפנוי, נסע הנאשם עם שני אחיו ואביהם לבתו של מ.ש בבית חנינה בירושלים, כאשר הנאשם נהג ברכב וחתת חולצתתו אקדח. בהגיעם, ביקש הנאשם ממ.ש להגיע לפתח הבית, שאל אותו אם הוא זהה שפגע באחיו. בשלב זה סימן אחיו של הנאשם בעינוי לנאשם, הנאשם הוציא את האקדח וירה לכיוון רגליו של מ.ש ואביו (להלן: "המתלון") מספר יריות ממירחים. לאחר מכן, הנאשם ובני משפחתו ברחו מהמקום.

3. בין הצדדים הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לטעון למאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים ולמאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש. כמו כן, הוסכם כי המאשימה תבקש להטיל פיצוי למתלוננים בגובה שיקבע על ידי בית המשפט.

טייעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות ופגעות בזכותו של אדם לשלוות גופו. העבירות בוצעו לאחר שאביו של מ.ש התקשר למשפחה הנאשם ובקש להסדיר את העניינים ביניהם והוסכם כי למחירתם בצדדים תפגשנה המשפחה במתירה להציג סולחה, ועד לאוטו מועד תישמר בין הצדדים הפסקת אש. למרות זאת, עוד באותו לילה לקח הנאשם את החוק לידיים. נטען כי יש לעקור תופעה זו מהשורש. כמו כן, העבירה של נשיית נשק הפכה למכת מדינה, הפגיעה ברקמה החברתית, ודורשת ענישה חממית. עוד נטען כי למטלון, אביו של מ.ש, נגרם

נק ממשי כתוצאה מהיר. הנאשם ירה צורר מאקדח אוטומטי. 4 כדורים פגעו ברגלי המתלון וחלקם פגעו בדלת הכנסה. מ.ש יכול היה גם להיפגע מירי זה, שכן עמד בסמוך לאביו. ב"כ המאשימה טען כי בפסקה יש קשת רחבה של עונשה בעבירות דין, החל מ - 20 חודשים מאסר ועד לעונש דו ספרתי של שנות מאסר, ובאה הפניה לפסקה. נטען כי מתחם העונש ההולם נع הוא 2-8 שנים מאסר. באשר לגזירת העונש בתחום המתחם, עותרת המאשימה, בהתאם להסדר הטיעון, לעונש של 48 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצויו הולם למATALON וקנס. נטען כי עונשה מקלה מזה תשפייע על נאים אחרים. והודגש כי לנאים יש עבר פלילי המכיל שתי הרשעות קודמות, בו הרשעה משנת 2006 בגיןמת מוות, בגיןה נדון הנאשם לעונש של 42 חודשים מאסר בפועל.

5. **הסגור**, מנגד, טוען כי עובדות כתוב האישום הינן תוצאה ישירה של איורע שקדם לו, בו בנו של המתלון חתר את פניו אחיו של הנאשם. הסגור הגיע כראיה מוסכמת את צילום הפגיעה באחיו של הנאשם ומסמך רפואי המתעד את הטיפולים הרפואיים הנלוויים. נטען כי הנאשם ראה את פניו של אחיו ויבד עשותונו. עוד נטען כי הפגיעה שספג אחיו של הנאשם חמורה ממשמעותית מזו שספג המתלון. הסגור התייחס לטענת המאשימה לפיה יש למגר את תופעת האלימות, וטען כי טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם הימנעותה של המאשימה מהגשת כתוב אישום נגד מ.ש. באשר לירוי, נטען כי הוא בוצע בכונה להפיח, תוך שהיא צפוי כי הריקושים יפגעו במתלון. היוי לא בוצע לעבר פלג הגוף העליון, כי אם לכיוון הרצפה, ונitin להבין זאת מכך שהמתלון נפגע רק מהרטיסים, כפי שצין כבר בבדיקה הראשונה במד"א. נטען כי מדובר בפציעות שטחיות, הנitudes בוצע בתפירות והרדמה מקומית בלבד, ולמחrat שוחרר המתלון לבתו. עוד נטען כי לאחר המקרה, הושגה עטוואה בין המשפחה ושולם למשפחת המתלון סך של כ - 90,000 ₪. הסגור ביקש להתחשב לקולה בכך שהנאים הודהו במינויו לו ולקח אחריות, ואף עודד את שני אחיו להודות בהליכים שהתנהלו כוגדים, ובכך חסר זמן שיפוטי יקר. נטען כי בגין המקרה דין עמדו 4 בני משפחה לדין. על האב והבן הוטלו חודשי מאסר בעבודות שירות, על האח הנוסף הוטלו 12 חודשים מאסר בפועל, ולפיכך, עקרון האחדות בענישה, מחייב, נוכח עבורי הפלילי של הנאשם, להחמיר עמו רק במספר חדשים מועט ביחס לעונשים אלה. באשר לנסיבות האישיות של הנאשם, נטען כי כבר בגיל 13 נאלץ לצאת לעבוד ונגרר לחברה עבריתנית, אך בחמש השנים שעברו משנת 2011 ועד לאיורע דין הוא השתקם, לא שב לבצע עבירות, יצא מהאזור, מפרנס את אמו וכמעט התחתן. לפיכך טוען הסגור כי מתחם העונשה צריך לנوع בין 18-30 חודשים מאסר בפועל, והגיש פסקה לתימוכין. בתחום המתחם, נטען כי עונשו של הנאשם צריך להיות בין 15 ל - 18 חודשים מאסר.

6. הנאשם אמר לבית המשפט כי הוא מצטער על מה שקרה, וכי היה עליו לפרט את הבעה בדרך אחרת. אמר כי כיום הוא מפרנס את אמו ומשפחהו. הביע רצון להשתקם, ולהמשיך בשיקום שהחל בו ונמשך, לדבריו, עד לאיורע דין.

דין

7. בעניינו מדובר באירוע אחד. הערכים החברתיים שנפגעו הינם ערף החיים, שלמות הגוף, כבוד האדם, ביטחון הפרט והציבור. מידת הפגיעה במקרה דין הנה רבה וחמורה. הנאשם לקח את החוק לידי, כשהוא מלאה ונתמך באחרים בני משפחתו. הם נסעו לבתו של המתלון באישון לילה, תוך שהיא ממלאת תפקיד מרכזי, מסיע את החבורה ונושא על גופו את הנשק, בהמשך, בשלב העימות עם מ.ש שאל אותו למעורבותו, ולבסוף ירה מספר יריות מרחק קרוב מאד. סכום קודם בין מ.ש, לאחיו של הנאשם אין יכול להצדיק זאת, במיוחד נוכח ניסיונו של המתלון להיעז לפios בין הצדדים, והסכם أبي משפחתו של הנאשם, שהבטיח לו רגיעה עד לשעות הצהרים של יום המחרת. מעשי

של הנאשם גרמו לפגיעות בגופו של המתלוון. אמנם מהמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי הירי גרם לחדרת רסיסים בשתי כפות רגליו של המתלוון, שתוארו כ"מספר חתכים ופצעים שטחיים", אך פוטנציאלי הסיכון הטמון במעשהיו של הנאשם הינו ברור ומשמעותי. חומרת העבירה, נסיבות ביצועה ונסיבותיה מובילות למסקנה כי מתוך הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם נע בין 20 חודשים מאסר ל - 7 שנות מאסר לRICTSI בפועל.

8. הנאשם, הנהו ליד 1998. בגין עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב לקולה בהודאותו של הנאשם, שייעלה את הדיון והביעה לחיסכון בזמן שיפוטי, את הבעת החרטה והмотיבציה לשיקום. כמו כן, יש ליחס משקל מסוים לכך שהנתגש פעיל תחת סערת רגשות נוכחות פניו המדומות של אחיו, שב לבית לאחר שם. שחרר את פניו, העובדה שבין הצדדים הושגה עטוואה המסדרה תשלום של 5,000 דינר ירדני ממפלחת הנאשם למשפחת המתלוון (מסמך זה הוגש כראיה), ומידת הנזק שנגרמה למתלוון. מצדך, לחובתו של הנאשם נזקף עברו הפלילי ובו שתי הרשעות הראשונות משנת 2007 בגין גרימת מוות, והשנייה משנת 2012 בגין הסעה של שוהה בלתי חוקי ועבירות רכוש. כמו כן, יש להביא במקלול השיקולים את הענישה שהושתה על יתר בני המשפחה המעורבים בפרשה ואת הסכומות המאשימה במסגרת הסדר הטיעון.

בנסיבות אלה, ולאחר שקלול האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם כל הלא:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנתגש לא יעבור עבירה מסווג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממשרר.
- ג. פיצוי למתלווננו בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם 2 והנתגש 2 בעצמו.

רפי כרמל, שופט